

23. мај 2011.

Криминалне структуре на Балкану одржале су се и после распада бивше Југославије, и то у оним облицима у којима су постојале још и за време Тита, оценио је, у изјави аустријској новинској агенцији АПА шеф одељења за истраге, општи и организовани криминал Савезне криминалистичке службе Аустрије (БК) Ернст Гајгер.

Он је, како преноси Танјуг, указао да је такозвана „балканска рута“, која води из Турске, преко Бугарске, Србије, Хрватске и Словеније до Аустрије, стари пут за шверц, те да је само дошло до промене робе која се шверцује.

Према Гајгеру строга дефиниција организованог криминала не одговара у потпуности групи криминалаца на западном Балкану, истичући да се ради често о мањим клановима и породицама, односно бандама.

„Основна правила као што је „Омерта“, закон ћутања, који забрањује члановима банди да говоре са истражним органима, важи свугде, као и механизми санкционисања. Али хијерархије са строгим структурама се могу мање наћи у бандама на простору бивше Југославије“, објаснио је он.

Важан фактор за експерта БК јесте што су границе Југославије увек биле порозне и тиме плодно тло за шверцере, посебно што су Југословени и за време Тита имали могућност путовања и рада у иностранство.

Такозвани талас гастарбајтера током 60-их и 70-их година био је важан за развој организованог криминала у Бечу, оценио је Гајгер додајући да су гастарбајтери, по правилу, били мање упадљиви од локалног становништва, али је било и оних који су дошли са другим намерама.

„Развила се сцена кафића и кафана у Бечу, такозвана „сцена на Гиртлу“ (предео Беча)“, објаснио је он. Отварани су локали попут „Естраде или „Лепе Брене“, који постоје и дан данас. У то доба су они често били место насилних обрачуна, на пример „Естрада“, где је августа 1990. дошло до пуцњаве са двоје мртвих, рекао је Гајгер.

„Јако рано су Југословени ушли и у посао црвених фењера, најпре као телохранитељи, чувари, а потом и као 'капои' (шефови)“, изнео је детаље развоја криминала у Бечу везане за грађане са простора бивше Југославије. Такође, и међу провалницима су криминалци са простора бивше Југославије постајали све активнији.

Гајгер је нагласио да су још пре распада бивше Југославије поједини народи на западном Балкану били упадљивији полицији, по питању криминала. „Већ тада су Срби, Албанци и косовски Албанци били веома активни, док је било мало Словенаца и Хрвата“, указао је он.

Процес распада бивше Југославије, са ратовима, готово ништа није променило када је реч о криминалним активностима грађана са тог простора.

Једино што је аустријска полиција успела да установи јесте да су поједини гастарбајтери који су живели у Аустрији путовали у своју домовину да би учествовали у рату, а као последица тога у Аустрији се појавило оружје са тог простора.

Балканска рута, како је подвукао Гајгер, функционисала је све време без проблема. Ако се данас анализирају статистички подаци Министарства унутрашњих послова Аустрије у 2010. Срби се налазе на првом месту, од свих земаља бивше Југославије, осумњичених за кривична дела у Аустрији.

Чак 46 одсто прошле године пријављених кривичних дела, које су починиле особе са западног Балкана, приписана су лицима из Србије. Затим следе Босанци (24 одсто), па Хрвати (13 одсто), Македонци (6 одсто), и Албанци (1 одсто).

Ако се узме у обзир укупан број пријављених кривичних дела која су починили странци грађани Србије са 8.117 се налазе на другом месту у статистици из 2009. а први су Немци са 8.323.

У области организованог криминала групе са простора бивше Југославије, према Гајгеру, се баве пре свега трговином људима, пребацивањем илегалца, шверцом наркотика (хероин из Авганистана) преко балканске руте, као и организованим провалама и пљачкама, као што је то чинила банда „Пинк Пантер“.

Балканска рута за организовани криминал, како је нагласио Гајгер, није изгубила на значају, али није ни добила на њему, и земље бивше Југославије су с тим у вези транзитне, као и Аустрија.